

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Івано-Франківськ

«15» вересня 2024 року

Слідчий в ОВС слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Івано-Франківській області підполковник юстиції Захарук Петро Васильович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 2202209000000225 від 17.05.2022, встановивши наявність достатніх доказів для підозри, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

БОЙКУ Михайлу Петровичу, 18.02.1969 р.н., уродженцю Івано-Франківської області, Тисменицького району, с.Узин, зареєстрованому за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, просп. Будівельників, буд. 54, кв. 54, громадянину України, паспорт громадянина України ВТ118152, виданий 21.11.2014 Приморським РВ МВС України, судимому,-

про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

- ч. 2 ст. 111 КК України, тобто у вчиненні державної зради, а саме: діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній безпеці України; переході на бік ворога в період збройного конфлікту, вчиненому в умовах воєнного стану, наданні іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України (в редакції Закону № 2113-ІХ від 03.03.2022);

- ч. 7 ст. 111-1 КК України, тобто в умисних діях, які виразились у добровільній участі в незаконних збройних формуваннях, створених на тимчасово окупованій території, наданні таким формуванням допомоги у веденні бойових дій проти Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, добровольчих формувань, що були утворені або самоорганізувалися для захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України;

- ч. 1 ст. 258-3 КК України, тобто в умисних діях, які виразились в участі в терористичній організації;

- ч. 2 ст. 260 КК України, тобто в умисних діях, які виразились в участі в діяльності не передбачених законом збройних формувань.

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Бойко М.П.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до частини 1 статті 17, частини 1 статті 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно статті 4 Конституції України в Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом.

Статтею 68 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Частиною 1 статті 65 встановлено, що захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить Автономна республіка Крим (далі – АР Крим), області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади російської федерації (далі - рф) та службових осіб з числа керівництва збройних сил російської федерації (далі – зс рф), досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які були розцінені представниками влади і зс рф як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам рф, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту рф на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та зс рф вирішили досягти шляхом розв'язання та ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців зс рф, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, зокрема громадян України та російської федерації, створення і

фінансування не передбачених законом збройних формувань та вчинення інших злочинів.

З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території рф службові особи генерального штабу збройних сил російської федерації (далі – гш зс рф) на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади й службових осіб зс рф, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося досягнення військово-політичних цілей рф, які, на думку співучасників, були прямо пов'язані з необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя й південно-східних регіонів України із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних, інформаційних заходів, використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

У березні – квітні 2014 року в м. Донецьк та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія російської федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України.

В окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України 07.04.2014 оголошено «Декларацію про суверенітет Донецької народної республіки» та 11.05.2014 проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акта про проголошення державної самостійності Донецької народної республіки», за результатами якого проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Донецька народна республіка» (далі – «днр»).

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «днр» представниками російської федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Донецької області сформовані підрозділи політичного (органи державної влади «днр») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

Вказана терористична організація «днр» має організовану структуру військового типу, а саме: єдиноначальність, підпорядкованість, чітку ієрархічність її дисципліну, його учасники озброєні вогнепальною зброєю, вибухівкою, а також мають тяжке військово озброєння та військово техніку. В зазначеному формуванні визначено механізм вступу до нього, порядок проходження служби, в кожному структурному підрозділі ставляться завдання щоденної діяльності, що полягає в здійсненні методами військових операцій силової підтримки незаконно створених структур «днр», придушення організованого опору населення на окупованій території, депортації населення Донецької області, встановлення режиму військового стану, протистояння підрозділам Збройних Сил України та правоохоронних органів України,

знищення їх живої сили і матеріальних засобів, а також скоєння інших тяжких та особливо тяжких кримінальних правопорушень. Вказані формування дислокуються в різних населених пунктах і місцевостях на тимчасово окупованій частині Донецької області та мають загальну координацію керівництва.

З метою виконання функцій підрозділу силового блоку «днр», з квітня 2014 року на частині території Донецької області групами осіб, які здійснювали захоплення адміністративних будівель органів державної влади України та правоохоронних органів України на території Донецької області, після незаконного заволодіння зброєю та бойовими припасами із зазначених будівель, утворено ряд підрозділів, що увійшли до складу силового блоку терористичної організації «днр», зокрема 12.11.2014 її самопроголошеним головою видано указ, відповідно до якого, для захисту інтересів «днр» та її громадян, створено воєнну структуру «народна міліція «днр» (далі – «нм «днр»»), яка дислокується в різних населених пунктах і місцевостях на тимчасово окупованій частині Донецької області та має загальну координацію та кураторів російської федерації.

У 2017 році наказом т. зв. «голови ДНР» Пушиліна Д. створено не передбачене законами України збройне формування т. зв. «оперативно-бойове тактичне формування «ДНР» «Каскад» МВД ДНР (далі – ОБТФ «Каскад»), призначене для «спеціальних наступальних та штурмових операцій».

У 2019 році Денис Пушилін своїм наказом № 22 від 06 лютого 2019 року присвоїв цьому підрозділу найменування «ОБТФ». У 2022 році були затверджені герб і шеврон «Каскаду». З початком т. зв. «спеціальної воєнної операції» рф, офіцерський склад ОБТФ «Каскад» поповнюється випускниками т. зв. «академії мвс днр ім. Ф.Е. Держинського», а рядовий склад поповнюють засуджені за аналогією з ПВК «Вагнер».

З листопада 2021 року представники влади та зс рф, з метою підготовки до повномасштабного нападу на Україну, організували перекидання підрозділів ЗС та інших військових формувань рф до кордонів України, що пояснювалося запланованими спільними російсько-білоруськими навчаннями «Союзна рішучість-2022», які розпочалися 10 лютого 2022 року.

Станом на 8 лютого 2022 року вздовж усього кордону з Україною з боку рф, республіки білорусь та тимчасово окупованих територій України зосереджено 140 тис. військових рф, включаючи повітряний та морський компонент.

З метою створення приводів для ескалації воєнного конфлікту і здійснення спроби виправдання своєї агресії перед громадянами російської федерації та світовою спільнотою, представниками влади та зс рф розроблено окремий план, який передбачав вчинення дій, спрямованих на введення в оману і залякування громадян рф та мешканців тимчасово окупованих територій України, а також скоєння провокацій, які полягали у імітації нападів і вогневих ударів, вчинених нібито підрозділами ЗС України по території рф та тимчасово окупованих територій України.

Одночасно із зазначеним передбачалося визнання керівництвом рф т.зв. «донецької народної республіки» і «луганської народної республіки» незалежними державами та отримання від них звернення з запитом про надання військової підтримки, яка викликана нібито агресією Збройних Сил України.

На виконання зазначених намірів 15 лютого 2022 року державна дума російської федерації звернулася до президента російської федерації з проханням визнати незалежність самопроголошених «донецької та луганської народних республік».

21 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до президента російської федерації з проханням визнати незалежність т.зв. «донецької та луганської народних республік».

В цей же день президент російської федерації скликав позачергове засідання ради безпеки російської федерації, де обговорено питання щодо доцільності визнання незалежності т.зв. «донецької та луганської народних республік».

Службові особи з числа вищого керівництва рф, які входять до складу ради безпеки рф, публічно підтримали звернення державної думи рф та заявили про необхідність визнання президентом рф незалежності т.зв. «донецької народної республіки» та «луганської народної республіки».

Цього ж дня президент російської федерації підписав указ про визнання незалежності т.зв. «донецької народної республіки» та «луганської народної республіки».

22 лютого 2022 року президент російської федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані державною думою та радою федерації рф.

У цей же день президент російської федерації, реалізуючи злочинний план, з метою надання видимості законності діям щодо нападу на Україну, направив до ради федерації рф звернення про використання збройних сил рф за межами рф, яке було задоволено.

23 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до президента російської федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» т.зв. «донецької та луганської народних республік».

24 лютого 2022 року, о 05 00 год, президент російської федерації оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні.

Цього ж дня збройними силами рф, які діяли за наказом керівництва рф і зс рф, віроломно здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військовим штабах і складах Збройних Сил України, а також підрозділами зс та інших військових формувань рф здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

У період з 05 00 год 24 лютого 2022 року та щонайменше до сьогоднішнього дня (включно) підрозділи зс та інших військових формувань рф здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктах, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді

загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який в подальшому було неодноразово продовжено, і наразі він діє строком до 09 листопада 2024 року.

У відповідності до ст. 1 Закону України «Про оборону України» від 06.12.1991 № 1932-XII (далі – Закон «Про оборону України») воєнний стан - це особливий правовий режим, що вводиться в Україні або в окремих її місцевостях у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності та передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню та органам місцевого самоврядування повноважень, необхідних для відвернення загрози та забезпечення національної безпеки, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень.

Пунктом 9 ст. 1 Закону України «Про національну безпеку» від 21.06.2018 № 2469-VIII (далі – Закон «Про національну безпеку») визначено, що національна безпека України – це захищеність державного суверенітету, територіальної цілісності, демократичного конституційного ладу та інших національних інтересів України від реальних та потенційних загроз.

У відповідності до п. 2 ст. 1 Закону «Про національну безпеку», воєнна безпека – це захищеність державного суверенітету, територіальної цілісності і демократичного конституційного ладу та інших життєво важливих національних інтересів від воєнних загроз.

Відповідно до Концепції (основ державної політики) національної безпеки України національна (у тому числі державна) безпека України передбачає відсутність загрози у сферах: політичній, економічній, соціальній, воєнній, екологічній, науково-технологічній, інформаційній, і полягає зокрема: у безпеці конституційного ладу і державного суверенітету України, невтручанні у внутрішні справи України з боку інших держав, відсутності сепаратистських тенденцій в окремих регіонах та у певних політичних сил в Україні, непорушенні принципу розподілу влади, злагодженості механізмів забезпечення законності і правопорядку (в політичній сфері); у відсутності проблем ресурсної, фінансової та технологічної залежності національної економіки від інших країн, невідпливи за межі України інтелектуальних, матеріальних і фінансових ресурсів (в економічній); у відсутності посягань на державний суверенітет України та її територіальну цілісність (у воєнній); у відсутності науково-технологічного відставання від розвинутих країн (у науковотехнологічній); у невитоку інформації, яка становить державну та іншу передбачену законом таємницю, а також конфіденційної інформації, що є власністю держави (в інформаційній сфері).

Державна безпека – це відсутність загрози, стан захищеності життєво важливих інтересів держави від внутрішніх і зовнішніх загроз в усіх вказаних вище сферах життєдіяльності держави.

Суверенітет держави означає верховенство державної влади, її самостійність усередині країни та незалежність у міжнародних відносинах, яка може бути обмежена лише необхідністю виконувати договори і зобов'язання в галузі міжнародних відносин.

Територіальна цілісність держави передбачає, що всі складові території держави (адміністративно-територіальні одиниці) перебувають в нерозривному взаємозв'язку, характеризуються єдністю і не мають власного суверенітету.

Територіальна недоторканність – це захищеність території країни в існуючих кордонах від будь-яких посягань, що можуть стосуватися незаконної зміни території України, визначеної рішеннями Верховної Ради України і міжнародними договорами України.

Обороздатність означає підготовленість держави до захисту від зовнішньої збройної агресії або збройного конфлікту. Складовими такої підготовленості є сукупність економічного, політичного, соціального, наукового, морально-психологічного і суто військового потенціалів. Стан обороноздатності України відображають її мобілізаційні можливості, кількість і якість Збройних Сил, їх здатність швидко переходити на військовий стан, організовано вступати у воєнні дії та успішно виконувати завдання по обороні від агресії.

Державна зрада може виявитися у таких формах: 1) перехід на бік ворога в умовах воєнного стану або в період збройного конфлікту; 2) шпигунство; 3) надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України.

Перехід на бік ворога означає, що громадянин України надає безпосередню допомогу державі, з якою Україна на той час перебуває у стані війни або збройного конфлікту. В конкретних випадках цей злочин може полягати у вступі на службу до певних військових чи інших формувань ворожої держави (поліції, каральних загонів, розвідки), наданні засобів для вчинення злочинів агентам спецслужб іноземних держав, усуненні перешкод для їх вчинення або наданні зазначеним агентам іншої допомоги.

Надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України - полягає в будь-якій допомозі у проведенні діяльності, направленої на завдання будь-якої шкоди інтересам України.

При цій формі не має значення, як діяла особа - за завданням іноземної держави чи з власної ініціативи. Цією формою охоплюються і випадки, коли особа, за завданням іноземних держав або їх представників, організовує (або вчинює) на шкоду інтересам України будь-який інший злочин проти основ національної безпеки України (наприклад, диверсію, посягання на життя державного чи громадського діяча).

Термін «підривна діяльність» вживається в Деклараціях Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав від 09 грудня 1981 року № 36/103, про

неприпустимість втручання у внутрішні справи держав, обмеження їх незалежності й суверенітету від 21 грудня 1965 року № 2131 (XX) та інших.

Верховний Суд у справі № 759/5737/17 від 21.12.2022 вказав, що у контексті положень ст. 111 КК України підривною діяльністю є дії іноземних держав, іноземних організацій або їх представників, спрямовані на підрив основ національної безпеки України та завдання істотної шкоди суверенітетові, територіальній цілісності, недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України.

Підривною визнається будь-яка діяльність, що пов'язана зі спробою зміни вищих органів державної влади нелегітимним шляхом; із втручанням у міжнародну чи внутрішню політику; зі спробою зміни території чи зниженням обороноздатності України; з ужиттям заходів щодо посилення економічної залежності від інших держав тощо.

Підривною діяльністю є надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України. Це передбачає сприяння їх можливим чи дійсним зусиллям заподіяти шкоду державній безпеці України. При цьому підривною слід визнавати будь-яку діяльність, пов'язану зі спробою зміни системи вищих органів державної влади нелегітимним шляхом, з втручанням у міжнародну або внутрішню політику України, зі спробою змінити її територію або знизити обороноздатність, з ужиттям заходів щодо посилення економічної залежності України від інших держав тощо.

До підривної діяльності, зокрема, належать:

- насильницька зміна чи повалення конституційного ладу, захоплення державної влади;
- розпалювання сепаратистських настроїв серед населення окремих регіонів, фінансування незаконних збройних формувань на території України, організація інформаційної експансії з боку інших держав;
- організація не передбачених Конституцією України референдумів з територіальних питань.

Надання допомоги як складова способу вчинення державної зради полягає в активних діях громадянина України, який сприяє іноземній державі, іноземній організації або їх представникам у проведенні підривної діяльності проти України шляхом надання порад, вказівок, засобів чи знарядь або усуненням перешкод.

Державна зрада у формі надання іноземній державі, іноземній організації або їхнім представникам допомоги в проведенні підривної діяльності вважається закінченою з моменту, коли особа фактично почала надавати допомогу іноземній державі, іноземній організації чи їх представникам у проведенні підривної діяльності проти України.

Поняття збройний конфлікт має самостійне правове значення для кваліфікації, якщо такий конфлікт відбувається поза межами воєнного стану – у разі фактичного початку воєнних дій, але ще до оголошення воєнного стану, або взагалі у мирний час. Збройним конфліктом визнається україно-гостра форма вирішення суперечностей між державами, що характеризується двостороннім застосуванням воєнної сили.

Згідно наказу УМВС України в Івано-Франківській області від 24.08.1994 № 82 о/с Бойко Михайло Петрович вступив на службу в органи внутрішніх справи.

Упродовж періоду з 24.08.1994 по 21.02.2001 Бойко М.П. перебував на посадах помічника оперуповноваженого, та старшого оперуповноваженого управління карного розшуку УМВС в Івано-Франківській області.

Згідно наказу УМВС України в Івано-Франківській області від 21.02.201 № 26 о/с Бойко М.П. звільнений зі служби на підставі ст. 64 «е» Положення про проходження служби рядовим та начальницьким складом органів внутрішніх справ у зв'язку із порушенням дисципліни з посади старшого оперуповноваженого карного розшуку приймальника-розподільника для осіб затриманих за бродяжництво, УМВС України в області, у званні капітана міліції.

Упродовж 2015 – 2019 років Бойко М.П. приймав участь у проведенні АТО на території Луганської області (*УБД № 123334 виданий 08.11.2016*).

У 2022 році спеціальними службами російської федерації з метою проведення підривної діяльності проти України на тимчасово окупованій території України створено не передбачене законами України військове формування т. зв. «батальйон імені Богдана Хмельницького», який комплектувався із військовополонених ЗСУ та правоохоронців, які перейшли на бік ворога.

У жовтні 2023 року даний батальйон ввійшов до складу оперативно-бойового тактичного формування т. зв. «ДНР» «Каскад». У листопаді 2023 року бойовики т. зв. батальйону ім. Богдана Хмельницького прийняли присягу на вірність російській федерації.

Встановлено, що не пізніше жовтня 2023 року (*більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено*), Бойко М.П., перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області, а саме в м. Оленівка Донецької області, в період збройного конфлікту, діючи умисно, на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, усвідомлюючи, що він вчиняє державну зраду, добровільно перейшов на бік ворога вступив до незаконного військового формування т. зв. добровольчого російського «батальйону імені Богдана Хмельницького».

Далі, у жовтні 2023 року Бойко М.П., перебуваючи у м. Маріуполь Донецької області, усвідомлюючи, що діяльність терористичної організації «днр» є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, діючи умисно, з ідеологічних мотивів, з метою безпосередньої участі в її протиправній діяльності щодо дестабілізації суспільно-політичної обстановки та втрати авторитету органів державної влади України, зокрема, шляхом застосування зброї проти Збройних Сил України, добровільно в складі т. зв. добровольчого російського «батальйону імені Богдана Хмельницького» вступив до незаконного збройного формування терористичної організації т. зв. «днр» - оперативно-бойового тактичного формування «Каскад».

04 листопада 2023 року Бойко М.П. разом із іншими військовослужбовцями оперативно-бойового тактичного формування «Каскад» склали присягу на вірність російській федерації.

У період лютого-березня 2024 року (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) Бойко М.П. у військовій формі невстановленого взірця, із закріпленою автоматичною зброєю та боєкомплектom, здійснюючи підривну діяльність проти України, виконуючи бойові завдання в районі населеного пункту Велика Новосілка Великоновосілівської селищної громади Волноваського району Донецької області, брав участь в бойових діях проти Збройних Сил України у складі розвідувального підрозділу ОБТФ «Каскад».

Крім того, у період лютого-березня 2024 року (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) Бойко М.П., будучи командиром одного із розвідувальних підрозділів ОБТФ «Каскад», здійснював підбір та вербувальні пропозиції бійцям штурмових загонів даного угруповання з метою залучення їх до свого підрозділу для диверсійно-розвідувальної діяльності проти Збройних Сил України.

Таким чином, Бойко М.П., умисно, добровільно, вступивши до незаконного збройного формування «батальйону імені Богдана Хмельницького», вчинив державну зраду, перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, брав участь в бойових діях проти Збройних Сил України, здійснював підривну діяльність проти України.

За таких обставин, Бойко Михайло Петрович обґрунтовано підозрюється в державній зраді, тобто діянні умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, переході на бік ворога в період збройного конфлікту, вчиненому в умовах воєнного стану, наданні іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, - тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 2113-ІХ від 03.03.2022).

24 лютого 2022 року військовослужбовці збройних сил чи інших військових формувань російської федерації, шляхом збройної агресії із застосуванням зброї, військової техніки та артилерії, з нанесенням ракетних та авіаційно-бомбових ударів по військовій і цивільній інфраструктурі, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Запорізькій, Житомирській, Київській, Луганській, Сумській, Харківській, Херсонській та Чернігівській областях, та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе народногосподарське й оборонне значення, після чого здійснили військову окупацію частини території України.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022, далі - Закон № 1207-VII), тимчасово окупована територія російською федерацією територія України (далі

– тимчасово окупована територія) є невід’ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов’язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація російською федерацією території України, визначених ч. 1 ст. 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для російської федерації жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ і міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб’єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, в тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходяться на тимчасово окупованій території.

Тимчасово окупованою територією відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII, є частина території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили й здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили і здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації.

Після окупації частини території Донецької області, представниками збройних формувань російської федерації фактично було узурповано всі владні повноваження на тимчасово окупованій території селища шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорсткого управління в усіх сферах життєдіяльності громади селища, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного і психологічного впливу до окремих категорій суспільства та верств населення.

Разом з цим, у невстановлений досудовим розслідуванням час, представниками збройних формувань російської федерації всупереч порядку, встановленому Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцево самоврядування в Україні» та іншими нормативно-правовими актами, цілеспрямовано було створено окупаційну адміністрацію російської федерації, з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території міста та реалізації всіх узурпованих владних повноважень.

Так, положеннями п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII визначено, що окупаційна адміністрація російської федерації, це сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних рф самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб’єктів адміністративних послуг.

Російська окупаційна влада – це система органів, утворених російською Федерацією або за сприянням російської федерації на території АР Крим, міста Севастополя, на тимчасово непідконтрольних органам влади України територіях окремих районів Донецької та Луганської областей, а також незаконні організації на зазначених територіях, представники цих органів та незаконних організацій.

Колабораціонізм - це співпраця громадянина України з російською окупаційною владою та створеними чи підтримуваними російською федерацією незаконними збройними формуваннями в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі, а також на тимчасово непідконтрольних органам влади України територіях окремих районів Донецької та Луганської областей.

У 2022 році спеціальними службами російської федерації з метою проведення підривної діяльності проти України на тимчасово окупованій території України створено не передбачене законами України військове формування т. зв. «батальйон імені Богдана Хмельницького», який комплектувався із військовополонених ЗСУ та правоохоронців, які перейшли на бік ворога.

У жовтні 2023 року даний батальйон ввійшов до складу оперативного бойового тактичного формування т. зв. «ДНР» «Каскад». У листопаді 2023 року бойовики т. зв. батальйону ім. Богдана Хмельницького прийняли присягу на вірність російській федерації.

Встановлено, що не пізніше жовтня 2023 року (*більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено*), Бойко М.П., перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області, а саме в м. Оленівка Донецької області, в період збройного конфлікту, діючи умисно, на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, усвідомлюючи, що він вчиняє державну зраду, добровільно перейшов на бік ворога вступив до незаконного військового формування т. зв. добровольчого російського «батальйону імені Богдана Хмельницького».

Далі, у жовтні 2023 року Бойко М.П., перебуваючи у м. Маріуполь Донецької області, усвідомлюючи, що діяльність терористичної організації «днр» є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, діючи умисно, з ідеологічних мотивів, з метою безпосередньої участі в її протиправній діяльності щодо дестабілізації суспільно-політичної обстановки та втрати авторитету органів державної влади України, зокрема, шляхом застосування зброї проти Збройних Сил України, добровільно в складі т. зв. добровольчого російського «батальйону імені Богдана Хмельницького» вступив до незаконного збройного формування терористичної організації т. зв. «днр» - оперативного бойового тактичного формування «Каскад».

04 листопада 2023 року Бойко М.П. разом із іншими військовослужбовцями оперативного бойового тактичного формування «Каскад» склали присягу на вірність російській федерації.

У період лютого-березня 2024 року (*більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено*) Бойко М.П. у військовій формі невстановленого взірця, із закріпленою автоматичною зброєю та

боєкомплектом, здійснюючи підривну діяльність проти України, виконуючи бойові завдання в районі населеного пункту Велика Новосілка Великоновосілівської селищної громади Волноваського району Донецької області, брав участь в бойових діях проти Збройних Сил України у складі розвідувального підрозділу ОБТФ «Каскад».

Крім того, у період лютого-березня 2024 року (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) Бойко М.П., будучи командиром одного із розвідувальних підрозділів ОБТФ «Каскад», здійснював підбір та вербувальні пропозиції бійцям штурмових загонів даного угруповання з метою залучення їх до свого підрозділу для диверсійно-розвідувальної діяльності проти Збройних Сил України.

Громадянин України Бойко М.П., діючи з прямим умислом, тобто усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, з метою заподіяння шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності України, добровільно брав участь у незаконних збройних формуваннях, створених на тимчасово окупованій території, надав таким формуванням допомогу у веденні бойових дій проти Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, добровольчих формувань, що були утворені або самоорганізовувалися для захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України, з метою виконання загального плану захоплення території України, із закріпленою зброєю та боєкомплектом, керуючись статутами збройних сил російської федерації та т. зв. «днр», здійснював підривну діяльність проти України.

За таких обставин, Бойко Михайло Петрович обґрунтовано підозрюється у добровільній участі громадянина України в незаконних збройних формуваннях, створених на тимчасово окупованій території, наданні таким формуванням допомоги у веденні бойових дій проти Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, добровольчих формувань, що були утворені або самоорганізовувалися для захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

У березні - квітні 2014 року на території Донецької області України створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі - «ДНР»), одним із завдань якої є зміна меж території та державного кордону України в спосіб, що суперечить порядку, встановленому Конституцією України, тобто стійке об'єднання невизначеної кількості осіб, що створене з метою здійснення терористичної діяльності, у межах якого здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, та в якому її структурні підрозділи здійснюють терористичну діяльність з відома керівників (керівних органів) усієї організації, діяльність якої поширена на території Донецької області.

Чисельні злочини, вчинені представниками терористичної організації «ДНР» або за їх участі, знайшли своє відображення у зверненнях Верховної Ради України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання «ЛНР» терористичною організацією. Зокрема, у Зверненні ВРУ до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради

Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання Російської Федерації державою-агресором, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 27 січня 2015 року за № 129-VIII, та Зверненні до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав-членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою ВРУ від 14.01.2015 р. за № 106-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтриманого Російською Федерацією міжнародного тероризму» від 22.07.2014 р. за № 1597-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків» від 21.04.2015 р. за №337-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 р. за №1596- VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організації «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за №145-VIII.

Указані терористичні організації є стійкою, має чітку ієрархію та структуру, яка складається з політичного та силового блоків, а також розподіл функцій між її учасниками, на яких покладені відповідні обов'язки згідно з планом спільних злочинних дій.

На виконання плану функціонування терористичної організації «ДНР» та ЛНР до її діяльності залучено значну кількість осіб - громадян України, громадян Російської Федерації та інших держав (досудове розслідування стосовно яких здійснюються в окремих кримінальних провадженнях) із числа радикально налаштованих громадян, зокрема колишніх та діючих військовослужбовців, співробітників правоохоронних органів, представників іноземних громадських організацій.

Указані терористичні організації мають: конкретних лідерів, які підтримують між собою тісні взаємозв'язки, чітку ієрархію та структуру, яка складається з політичного та силового блоків, керівники та учасники яких підпорядковуються лідерам організації, а також розподіл функцій між її учасниками, на яких покладені відповідні обов'язки згідно з єдиним планом спільних злочинних дій.

Одним із основних завдань учасників вказаних терористичних організацій є насильницька зміна та повалення конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом застосування зброї, інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Враховуючи викладене, так звана «Донецька народна республіка» є стійким об'єднанням невизначеної кількості осіб (більше трьох), яка створена з метою здійснення терористичної діяльності, у межах якої здійснено розподіл

функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому у відповідності до п. 16 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» є терористичною організацією.

Статтями 17 Конституції України визначено, що захист суверенітету територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу. Положеннями статті 25 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» встановлено, що керівники та посадові особи підприємств, установ і організацій, а також громадяни, які сприяли терористичній діяльності, несуть відповідальність згідно з законом.

В порушення Конституції України, з квітня 2014 року по теперішній час, з метою реалізації злочинного умислу та досягнення зазначених завдань, учасниками терористичної організації «ДНР» здійснюються захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Донецької та Луганської областей, акти застосування збройної сили проти держави України, чиниться збройний опір правоохоронним органам України та іншим представникам сил антитерористичної операції у відновленні територіальної цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчиняються інші злочини.

Так, 07.04.2014 за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції.

В подальшому, 13.04.2014 через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України виконувач обов'язків Президента України Указом від 14.04.2014 № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» та Україною розпочато на території Донецької та Луганської областей широкомасштабну антитерористичну операцію із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», антитерористична операція це комплекс скоординованих спеціальних заходів, спрямованих на попередження, запобігання та припинення терористичної діяльності, звільнення заручників, забезпечення безпеки населення, знешкодження терористів, мінімізацію наслідків терористичної діяльності.

Так, 18.01.2018 Верховною радою України прийнято Закон України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях», яким визначено, що збройна агресія Російської Федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів Збройних Сил та інших силових відомств Російської Федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності. Вказана збройна агресія та здійснення тимчасової окупації частини території України здійснюється за допомогою збройних формувань Російської Федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих Міністерству оборони Російської Федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам Російської Федерації, їхніх

радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації Російської Федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні Російській Федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Отже, Верховною радою України, як єдиним законодавчим органом державної влади, констатовано віднесення «ЛНР» до терористичної організації, а відповідних осіб, які забезпечують їх функціонування, як учасників вказаної терористичної організації.

Так, відповідно до Закону України «Про боротьбу з тероризмом» терористична діяльність - діяльність, яка охоплює: планування, організацію, підготовку та реалізацію терористичних актів; підбурювання до вчинення терористичних актів насильства над фізичними особами або організаціями, знищення матеріальних об'єктів у терористичних цілях; організацію незаконних збройних формувань, злочинних угруповань (злочинних організацій), організованих злочинних груп для вчинення терористичних актів, так само як і участь у таких актах; вербування, озброєння, підготовку та використання терористів; пропаганду і поширення ідеології тероризму; фінансування та інше сприяння тероризму.

Терористичні організації створюються для вчинення діянь, передбачених частинами 1 - 3 ст. 258 КК України, а також інших злочинів терористичної спрямованості, тобто діянь, направлених на залякування населення з метою спонукання держави, міжнародної організації, фізичної чи юридичної особи до прийняття чи відмови від прийняття будь-якого рішення. При цьому, злочини терористичної організації відрізняються від інших споріднених злочинів саме фактором цілеспрямованості залякування населення як засобу досягнення поставленої мети.

Враховуючи вищевикладене, вказана організація «ДНР» підпадає під зазначені ознаки терористичної організації, має стабільний склад лідерів, які підтримують між собою тісні стосунки, централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організацій, а також план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

Виходячи із системного аналізу положень ст. 28 КК України та ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» терористична організація за своєю правовою природою є одним із різновидів стійких злочинних об'єднань. Установлення наявності чи відсутності у певної групи чи організації ознак такого об'єднання та визначення його виду належить до повноважень суду при ухваленні вироку про притягнення до кримінальної відповідальності фізичних осіб за участь у злочинному об'єднанні, оскільки такі ознаки є обов'язковими елементами складу відповідних злочинів.

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ДНР» представниками російської федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Донецької області сформовані підрозділи політичного (т.зв. «органи державної влади ДНР») та силового блоків (до складу яких увійшли

представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

При цьому, кожний учасник політичного та силового блоків «ДНР» (у т.ч. які долучалися в подальшому до їх складу) усвідомлювали, що головним їх завданням є підтримка збройної агресії російської федерації та насильницька зміна конституційного ладу України.

У 2017 році наказом т. зв. «голови ДНР» Пушилїна Д. створено не передбачене законами України збройне формування т. зв. «оперативно-бойове тактичне формування «ДНР» «Каскад» МВД ДНР (далі – ОБТФ «Каскад»), призначене для «спеціальних наступальних та штурмових операцій».

У 2019 році керівник терористичної організації «ДНР» Денис Пушилїн своїм наказом № 22 від 06 лютого 2019 року присвоїв цьому підрозділу найменування «ОБТФ». У 2022 році були затверджені герб і шеврон «Каскаду». З початком т. зв. «спеціальної воєнної операції» рф, офіцерський склад ОБТФ «Каскад» поповнюється випускниками т. зв. «академії мвс днр ім. Ф.Е. Дзержинського», а рядовий склад поповнюють засуджені за аналогією з ПВК «Вагнер».

У 2022 році спеціальними службами російської федерації з метою проведення підривної діяльності проти України на тимчасово окупованій території України терористичної організації «ДНР» створено не передбачене законами України військове формування т. зв. «батальйон імені Богдана Хмельницького», який комплектувався із військовополонених ЗСУ та правоохоронців, які перейшли на бік ворога.

У жовтні 2023 року даний батальйон ввійшов до складу оперативно-бойового тактичного формування т. зв. «ДНР» «Каскад». У листопаді 2023 року бойовики т. зв. батальйону ім. Богдана Хмельницького прийняли присягу на вірність російській федерації.

Встановлено, що не пізніше жовтня 2023 року (*більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено*), Бойко М.П., перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області, а саме в м. Оленівка Донецької області, в період збройного конфлікту, діючи умисно, на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, усвідомлюючи, що він вчиняє державну зраду, добровільно перейшов на бік ворога вступив до незаконного військового формування т. зв. добровольчого російського «батальйону імені Богдана Хмельницького».

Далі, у жовтні 2023 року Бойко М.П., перебуваючи у м. Маріуполь Донецької області, усвідомлюючи, що діяльність терористичної організації «днр» є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, діючи умисно, з ідеологічних мотивів, з метою безпосередньої участі в її протиправній діяльності щодо дестабілізації суспільно-політичної обстановки та втрати авторитету органів державної влади України, зокрема,

шляхом застосування зброї проти Збройних Сил України, добровільно в складі т. зв. добровольчого російського «батальйону імені Богдана Хмельницького» вступив до незаконного збройного формування терористичної організації т. зв. «ДНР» - оперативно-бойового тактичного формування «Каскад».

04 листопада 2023 року Бойко М.П. разом із іншими військовослужбовцями оперативно-бойового тактичного формування «Каскад» склали присягу на вірність російській федерації.

У період лютого-березня 2024 року (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) Бойко М.П. у військовій формі невстановленого взірця, із закріпленою автоматичною зброєю та боєкомплект, здійснюючи підривну діяльність проти України, виконуючи бойові завдання в районі населеного пункту Велика Новосілка Великоновосілівської селищної громади Волноваського району Донецької області, брав участь в бойових діях проти Збройних Сил України у складі розвідувального підрозділу ОБТФ «Каскад».

Крім того, у період лютого-березня 2024 року (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) Бойко М.П., будучи командиром одного із розвідувальних підрозділів ОБТФ «Каскад», здійснював підбір та вербувальні пропозиції бійцям штурмових загонів даного угруповання з метою залучення їх до свого підрозділу для диверсійно-розвідувальної діяльності проти Збройних Сил України.

Громадянин України Бойко М.П., діючи з прямим умислом, тобто усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, з метою заподіяння шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності України, добровільно вступив до терористичної організації, брав участь у незаконних збройних формуваннях, створених на тимчасово окупованій території, надав таким формуванням допомогу у веденні бойових дій проти Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, добровольчих формувань, що були утворені або самоорганізувалися для захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України.

За таких обставин, Бойко Михайло Петрович обґрунтовано підозрюється в участі у терористичній організації, тобто в учиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Згідно ч. 6 ст. 17 Конституції України на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Під збройним формуванням слід розуміти воєнізовані групи, які незаконно мають на озброєнні придатну для використання вогнепальну, вибухову чи іншу зброю.

Участь в діяльності не передбачених законом збройних формувань вважається членство в таких формуваннях, перебування у їх складі та виконання будь-яких дій для успішного функціонування.

У 2017 році наказом т. зв. «голови ДНР» Пушиліна Д. створено не передбачене законами України збройне формування т. зв. «оперативно-бойове тактичне формування «ДНР» «Каскад» МВД ДНР (далі – ОБТФ «Каскад»), призначене для «спеціальних наступальних та штурмових операцій».

У 2019 році керівник терористичної організації «ДНР» Денис Пушилін своїм наказом № 22 від 06 лютого 2019 року присвоїв цьому підрозділу найменування «ОБТФ». У 2022 році були затверджені герб і шеврон «Каскаду». З початком т. зв. «спеціальної воєнної операції» рф, офіцерський склад ОБТФ «Каскад» поповнюється випускниками т. зв. «академії мвс днр ім. Ф.Е. Дзержинського», а рядовий склад поповнюють засуджені за аналогією з ПВК «Вагнер».

У 2022 році спеціальними службами російської федерації з метою проведення підривної діяльності проти України на тимчасово окупованій території України створено не передбачене законами України військове формування т. зв. «батальйон імені Богдана Хмельницького», який комплектувався із військовополонених ЗСУ та правоохоронців, які перейшли на бік ворога.

У жовтні 2023 року даний батальйон ввійшов до складу оперативно-бойового тактичного формування т. зв. «ДНР» «Каскад». У листопаді 2023 року бойовики т. зв. батальйону ім. Богдана Хмельницького прийняли присягу на вірність російській федерації.

Встановлено, що не пізніше жовтня 2023 року (*більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено*), Бойко М.П., перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області, а саме в м. Оленівка Донецької області, в період збройного конфлікту, діючи умисно, на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, усвідомлюючи, що він вчиняє державну зраду, добровільно перейшов на бік ворога вступив до незаконного військового формування т. зв. добровольчого російського «батальйону імені Богдана Хмельницького».

Далі, у жовтні 2023 року Бойко М.П., перебуваючи у м. Маріуполь Донецької області, усвідомлюючи, що діяльність терористичної організації «днр» є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, діючи умисно, з ідеологічних мотивів, з метою безпосередньої участі в її протиправній діяльності щодо дестабілізації суспільно-політичної обстановки та втрати авторитету органів державної влади України, зокрема, шляхом застосування зброї проти Збройних Сил України, добровільно в складі т. зв. добровольчого російського «батальйону імені Богдана Хмельницького» вступив до незаконного збройного формування терористичної організації т. зв. «днр» - оперативно-бойового тактичного формування «Каскад».

04 листопада 2023 року Бойко М.П. разом із іншими військовослужбовцями оперативно-бойового тактичного формування «Каскад» склали присягу на вірність російській федерації.

У період лютого-березня 2024 року (*більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено*) Бойко М.П. у військовій формі невстановленого взірця, із закріпленою автоматичною зброєю та боєкомплект, здійснюючи підривну діяльність проти України, виконуючи бойові завдання в районі населеного пункту Велика Новосілка Великоновосілівської селищної громади Волноваського району Донецької

області, брав участь в бойових діях проти Збройних Сил України у складі розвідувального підрозділу ОБТФ «Каскад».

Крім того, у період лютого-березня 2024 року (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) Бойко М.П., будучи командиром одного із розвідувальних підрозділів ОБТФ «Каскад», здійснював підбір та вербувальні пропозиції бійцям штурмових загонів даного угруповання з метою залучення їх до свого підрозділу для диверсійно-розвідувальної діяльності проти Збройних Сил України.

Громадянин України Бойко М.П., діючи з прямим умислом, тобто усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, з метою заподіяння шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності України, добровільно брав участь у незаконних збройних формуваннях, створених на тимчасово окупованій території, надав таким формуванням допомогу у веденні бойових дій проти Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, добровольчих формувань, що були утворені або самоорганізовувалися для захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України, з метою виконання загального плану захоплення території України, із закріпленою зброєю та боєкомплектom, керуючись статутами збройних сил російської федерації та т. зв. «днр», здійснював підривну діяльність проти України, виконував обов'язки «солдата» в різних видах бою.

За таких обставин, Бойко Михайло Петрович обґрунтовано підозрюється в участі у діяльності не передбаченого законом України збройного формування, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України.

Таким чином, у сукупності Бойко М.П. підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 111, ч. 7 ст. 111-1, ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 260 КК України.

Слідчий в ОВС слідчого відділу
Управління СБУ в Івано-Франківській області
підполковник юстиції

Петро ЗАХАРУК

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні -
начальник відділу
Івано-Франківської обласної прокуратури

Богдан БУРАК

Підозрюваному Бойку М.П. роз'ясненні його права та обов'язки підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на

участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайно повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом. Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ / _____

«__» год. «__» хвилини «__» _____ 2024 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені, роз'яснені в повному обсязі та зрозумілі.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» год. «__» хвилини «__» _____ 2024 року

Захисник: _____

Повідомлення про підозру вручив:

Слідчий в ОВС слідчого відділу

Управління СБУ в Івано-Франківській області

підполковник юстиції

Петро ЗАХАРУК